

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/101/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812209244
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812209244.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, zastúpeného JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom v Bratislave, Nám. Martina Benku 9-C1, P.O.Box 75, proti odporcovi: I. N., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., M. V. XXX/XX, t.č. na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Evou Pravdovou, zamestnankyňou Okresného súdu v Prievidzi, o zaplatenie 50,50 Eur s prísl., na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. januára 2013, č.k. 5C/4/2013 - 31, v senáte jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v časti výroku o trovách konania navrhovateľa **m e n í** tak, že odporca **j e p o v i n ň ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v sume 40 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia na účet právneho zástupcu JUDr. Vladimíra Kána.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z ň á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi istinu 50,50 Eur a nahradiť mu trovy konania v sume 16,50- Eur na účet právneho zástupcu navrhovateľa taktiež do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na § 14 ods. 2, ods. 3 zákona č. 168/1996 Z.z. o cestnej doprave, § 115a ods. 2 a § 150 ods. 2 O.s.p.. Ďalej uviedol, že navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcovi domáhal zaplatenia sumy 50,50 Eur z dôvodu, že odporca dňa 21.06.2011 cestoval jeho dopravným prostriedkom v Bratislave bez platného cestovného lístka. Je preto povinný zaplatiť cestovné 0,50 Eur a úhradu 50,- Eur. Túto sumu odporca doteraz nezaplatil napriek tomu, že bol na to upomínaný. Pobyť odporcu sa okresnému súdu v konaní nepodarilo zistiť, preto uznesením zo dňa 23.01.2013 č.k. 5C/4/2013-26 mu bol v konaní ustanovený opatrovník podľa § 29 ods. 2 a 6 O.s.p.. Odporca dňa 21.06.2011 cestoval v Bratislave dopravným prostriedkom navrhovateľa na linke č. 61 a pri kontrole sa nepreukázal platným cestovným lístkom. Pri kontrole odmietol zaplatiť cestovné 0,50 Eur a postih vo výške 50,- Eur. K úhrade bol bezvýsledne vyzvaný aj pokusom o zmier zo dňa 01.08.2011. Okresný súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný dôvodne. Z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok vyplýva, že odporca pri ceste dopravným prostriedkom navrhovateľa nemal pri kontrole platný cestovný lístok. Keďže odporca doposiaľ žalovanú sumu neuhradil, okresný súd rozhodol tak, že odporcovi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,50 Eur. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 16,05 Eur. Navrhovateľ mal v konaní úspech a trovy v konaní mu vznikli v celkovej sume 103,73 Eur, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 87,23 Eur (3 úkony po 16,60 Eur + 3 x paušál po 7,63 Eur = 72,69 Eur; DPH 20% ... 14,54 Eur; 72,69 Eur + 14,54 Eur = 87,23 Eur). Vzhľadom k tomu, že v danej veci ide o drobný spor a trovy konania sú neprimerané voči pohľadávke (2-násobok žalovanej istiny), okresný súd navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 16,50 Eur, t.j. vo výške zaplateného súdneho poplatku.

Proti tomuto rozsudku do výroku o trovách konania podal včas odvolanie navrhovateľ. Uviedol, že okresný súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. a neoprávnene znížil navrhovateľovi náhradu trov konania. V zmysle dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., ktorým bol Občiansky súdny poriadok zmenený a doplnený, súdy pristupujú k zníženiu neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v drobných veciach neprimerané. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Z uvedeného vyplýva, že ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. možno aplikovať len v prípade, že trovy konania predstavujú niekoľkonásobne, najmenej dvojnásobne, vyššiu sumu, ako samotná pohľadávka, čo v tejto prejednávanej veci nie je dané. Uplatňované trovy konania neprekračujú niekoľkonásobne sumu istiny a okrem súdneho poplatku predstavujú odmenu za právnu službu za minimálny počet úkonov, pri ktorých je uplatňovaná minimálna sadzba a z toho dôvodu prvostupňový súd nesprávne v rozhodnutí aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p.. Samotné úkony právnych služieb predstavujú náročný a zložitý proces, vyžadujúci primeranú časovú náročnosť, ktorú je advokát povinný venovať kontrole správnosti a úplnosti podania, ako i dôkazných prostriedkov, predkladaných spolu s návrhom na začatie konania. Rozsah zníženia trov je v danom prípade odporujúci dobrým mravom a navrhovateľ považuje za nespravodlivé a neprimerané, aby odporca neznášal trovy procesne plne úspešného navrhovateľa. Preto navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu v napadnutej časti tak, že odporcovi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. za súdny poplatok 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 87,24 Eur do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Odporca sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a zistil, že rozsudok okresného súdu je potrebné v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov navrhovateľa podľa ust. § 220 O.s.p. zmeniť, a to bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu (ust. § 214 ods. 2 O.s.p.).

Odvolaním navrhovateľa bol napadnutý rozsudok okresného súdu iba vo výroku o náhrade trov konania, preto odvolací súd preskúmaval iba túto odvolaním napadnutú časť rozsudku a vo výroku vo veci samej je rozsudok okresného súdu právoplatný a týmto rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Podľa § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch, hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy konania, ktorých náhradu si účastník konania uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania a to, ako sa zníženie alebo nepriznanie náhrady trov konania prejaví na majetkových pomeroch účastníka konania, ktorému má byť náhrada trov konania priznaná.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie 50,50 Eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nedosahuje výšku 1.000 Eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. /§29 ods. 6 v spojení s § 200ea O.s.p./.. Tým je splnená prvá z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

Navrhovateľ, ktorý bol v merite veci úspešný a ktorému tak podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov konania, si uplatnil náhradu trov konania v celkovej sume 103,73 Eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 Eur a trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní 87,23 Eur. V pomere k predmetu konania, 50,50 Eur, tak uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú dvojnásobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nielen na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale aj na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplateného súdneho

poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania, pričom hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. neobmedzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy konania účastníka ako také, teda bez ohľadu čím sú tvorené. Gramatický i logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. tak podľa názoru odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkovi uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak aj rozhodnutie súdu o znížení, či nepriznaní náhrady sa týka celých uplatnených trov konania.

V zhode s okresným súdom aj odvolací súd dospel k záveru, že v danej veci boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Avšak miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa, ako o nej rozhodol okresný súd, keď navrhovateľovi namiesto uplatnenej náhrady trov konania v sume 103,73 Eur priznal náhradu trov konania v sume 16,50- Eur, sa odvolaciemu súdu javí ako neprimeraná, nakoľko právnenému zástupcovi navrhovateľa priznal iba náhradu za zaplatený súdny poplatok vo výške 16,50 Eur. Odvolací súd považuje za potrebné poukázať na neprehliadnuteľný prínos zo strany právneho zástupcu navrhovateľa do súdneho konania svojou činnosťou.

Spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby upravuje vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov.

Odvolací súd uvádza, že základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby sa určí podľa § 10 ods. 1, 2 citovanej vyhlášky, t. j. z uplatnenej istiny 50,50 Eur, a k tomu príslušná paušálna náhrada výdavkov podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky. Tarifná hodnota jedného úkonu právnej služby by predstavovala sumu 16,60 Eur + 7,63 Eur paušál + 20% DPH. Právny zástupca navrhovateľa si v konaní uplatňuje trovy v celkovej sume 103,73 Eur, ktorá pozostáva zo zaplateného súdneho poplatku 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia v sume 87,23 Eur za 3 úkony po 16,60 Eur + 3 x paušál po 7,63 Eur = 72,69 Eur; DPH 20% ... 14,54 Eur; 72,69 Eur + 14,54 Eur = 87,23 Eur. Takto navrhovateľom uplatnenú výšku trov konania však považuje odvolací súd za nesprávnu, nakoľko navrhovateľovi by príslúchala odmena iba za 2x úkony (prevzatie a príprava zastupovania a za písomné podanie na súd) po 16,60 Eur + 2 x paušál po 7,63 Eur = 48,46 Eur + 20% DPH = 58,15 Eur. Úkon právnej služby (pokús o zmier - výzva na zaplatenie, ďalšia porada s klientom) nepovažuje odvolací súd za úkon, za ktorý by príslúchala právnenému zástupcovi navrhovateľa odmena tak, ako to má na mysli vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, nakoľko sa nejedná o úkon, ktorý by mohol byť právne relevantný v súdnom konaní.

V danej veci ide o drobný spor a navrhovateľom uplatnené trovy konania v sume 103,73 Eur teda považuje odvolací súd za neprimerané voči uplatnenej pohľadávke. Priznaná náhrada trov konania vo výške 40,- Eur predstavuje plnú náhradu za zaplatený súdny poplatok a zvyšok náhrady trov konania odvolací súd považuje za dostačujúci na pokrytie náhrady za poskytnuté právne služby, obmedzujúce sa na prevzatie a prípravu zastupovania i návrhu na začatie konania, nakoľko sa nejedná o zložité právne úkony. Práve naopak, z činnosti súdu má odvolací súd za preukázané, že sa jedná o rovnaké, opakujúce sa úkony právnej služby v ktorých sa zväčša mení iba údaj o odporcovi prípadne výška istiny.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmenil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 2 O.s.p. a vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže účastníci boli v odvolacom konaní čiastočne úspešní.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.